

Καίλλα

ταριβή ⁶ ἡ ἑρμηνεία Μαριαννῶν ⁷ τῶν Καίλλων, ἡ δὲ δα-
 νὼς ἐδομημένη ἐν τῷ μετὰ τῷ Βυζαντίου ποταμῷ, πε-
 ρὶ οὗ σχετῶν ἱστορίᾳ ὁ Μέμνων ⁷ κατὰ διακρίσιν ἀ-
 ντιστάσθαι αὐτῇ. Οὐ ποτὶ δὲ εἴς τινος χρόνον ποταμὸς ἀνα-
 βῆναι Βυζαντίου πρὸς Καλλιανούς (ἀποικίαν δὲ οὐκ
 ἔχοντα) ἢ πρὸς Ἰστανούς, περὶ τοῦ ποταμοῦ τῶν
 ἐμπορίων, ὁ τῶν Καλλιανῶν ὄμιλος ἦν, μονοπωλίον
 τοῦτο διανοσφίον κατεστρεφέναι τῶν Καλλιανῶν....
 Ποτὶ δὲ οἱ τῶν Καλλιανῶν τῶν ποταμῶν παδόντες
 εἴς τινος χρόνον ἐπὶ διακρίσιν ἢ πρὸς τῶν ποταμῶν εὐ-
 αἰνῶν σχεδὸν ἀναστῆναι. ὡς ποτὶ
 ἀνοχυρῶνται ὑπὸ τοῦ ἀποστρεφέναι τοῦ ποταμοῦ δ.
 ἐν τῷδε χρόνῳ ἢ ὁ ἀρχαῖος ποταμὸς διημῆτος Καλλι-
 ανῶν αὐτῶν γερραῖος περὶ Ἀσίας ἢ Εὐρώπης ἔκαστος ἡ-
 βρία, ὡς γράφει περὶ αὐτοῦ Διογένης Λαέρτιος.
 Μετὰ τῶν Καίλλων ἢ πρὸς τῶν Βυζαντίων ἀναστῆ-
 ναι ὑπὸ τοῦ Ἀρριανῶν ἢ Τετρασίας, ὡς ἀπείχοντα

6. Ἀντιόχου Μαριαννῶν ἐνδ. ἀν. XXVII, IV, 12.

7. Μέμνωνος περὶ XXI εἰς Φωλίον Βιβλίον. (ἐνδ. Becker) σ. 228.

8. Προνατίου ἐνδ. ἀν. IV, 11.

9. Διογένης Λαέρτιος V, 83.

Καλλις

ἐννοῦνται ἐλαδίου αὐτὸς τῆς τελευταίας, σχεῖον δὲ σχεῖον¹¹²
 ἐκείνη τῶν πρὸς τὴν «Τρίτην» ἔσαν... ἔσονται τοῖς
 αὐτοῖς ἐκείνοι ἀνέμοις », ἵσως δὲ εἴνε ἢ παρὰ ἀνέμων.
 «Τρίτη» αὖτα », ἤδη, κατὰ τὴν ἀνέμωσιν αὐτοῦ,
 ἢ το χωρίον ἐρυθρόν, χρυσοποιήδην ποιεῖ ὡς γαβροποιήδην
 ὑπὸ τοῦ ἀνέμου¹¹³.

10. George. Graeci minores ἐνδ. Ὀν. Τόμ. Α, σ. 329.
 11. Ἀνθολ. 2. 319

ΑΚΑΔΗΜΙΑ

ΑΘΗΝΩΝ

Κολίτις καὶ ἀνδρῶν Τόρις, ἀγριολοφίτις. Δ. Σαυμαρράδου
 ταύτης διακρίσιμα ὁδοιμολογία εὐετό. Πόρις ἢ θόριμα
 ἢ Κάλλιτος, κατὰ τὴν τὴν Μαυρομαγνητικὴν ὁρο-
 γραφίαν, ἐν παραφθορᾷ καὶ εἰρημῇ γέ-
 γνη. Ἡ ἀρχαὶα πόρις, συμφωνομένη
 καὶ ἐπὶ τοῦ Σωκράτους² πρότερον Κερβάτις
 ὀνομαζομένη, ὡς γέγραπται ὁ Πλίνιος³ καὶ ἡ
 ἀσπίς καὶ ἡ φραγμία, ἐν τῇ παρὰ τὴν Πομπωνίου Μέλα⁴
 ὡς ἀσπίς καὶ ἐπὶ τῶν Μυησίων ἰσχυρίζεται πρὶν οὐ μόνον
 ὁ Μέμνιος καὶ ὁ Σπράβης⁵ ἀλλὰ καὶ ὁ Σωκράτης καὶ
 ἀναφέρει ὅτι ἡ Κάλλιτος ἦτο «ἀσπίς τῶν φραγμίων γε-
 γνη καὶ ἡ φραγμία». Ἐξήντηται ὁμοίως
 καὶ βεβαίως τοῦ Πομπωνίου Μέλα ἐν τῷ γόργον ὅτι ἡ
 ἀσπίς καὶ τὴν Κάλλιτον φραγμία (ἢ ἐν τῇ Πόντῳ) ἦτο
 καὶ αὐτὴ ἀσπίς Μυησίων (Σπράβης, IB, 542). Μιτάξι
 τῶν σημαντικῶν καὶ φραγμίων Σωκράτους πόριον ὄνομα.

1. Σπράβης. 2, 319. — Ἀρριαν. Περὶ π. 24, 3, κατ' ὅν ἀνέχει 300 ὁδοί.
2. Σωκράτης. Περὶ π. 67.
3. Πλίνιος ἱστ. ἀν. IV, 18. «Callatimque, quae antea Cerbatidis vocatur».
4. Pomponii Melae ἱστ. ἀν. B, 11, 5, «deinde a Milesiis deducta Callatidis».
5. Σπράβης. 2, 319 «ἕνα πόριον Κάλλιτον ἐν διακρίσει ὁδοιμολογίας, φραγμίων ἀσπίς». — Μέμνιος φ. XXI. — καὶ Σπράβης. 2, 542.

Καίλλα

ταρδύη ἡ Βερμανός Μαρτυρῖν⁶ τῶν Καίλλων, ἡ δὲ θα-
νὼς ἐδουμάσθη ἐν τοῖς μετὰ τοῦ Βυζαντίου πόλεμοις, πε-
ρὶ οὗ σχετικῶς ἱστορεῖ ὁ Μέμνων⁷ κατὰ διασπέν ἀ-
νώσασμα α. Οὐπογγὼ δὲ ἴσχυρον χρόνον πόλεμος ἀνερ-
πάγη Βυζαντίου πρὸς Καρχαλιανούς (ἀποσινα δὲ οὐλοῖ
Ἡρακλεῶν ἦσαν) ἢ πρὸς Ἰορριανούς περὶ Τόμω τοῦ
ἑμπορίου, ὃ τοῖς Καρχαλιανοῖς ὁμορον ἦν, μονοπώλιον
τοῦτο διανοσπένων καλασινάσαι τῶν Καρχαλιανῶν....

Πογγὰ δὲ οἱ τῶν Καρχαλίδων ἐπὶ τῶν πολεμίων παδόντες
ἴσχυρον ἐξ διαγίους ἤλθον, ἀπὸ τῶν τῶν συμφορῶν οὐ-
κὲν σχεδὸν ἀναγομένης αἰτίας συνδύναντες, ὡς πογγί-
χνιον συμμοῖται ἐπὶ τοῦ ἐκπαινοῦ Βυζαντίου αἰλή,
ἀνοχυρωδεῖται ἐπὶ τοῦ αὐτοκρατοροῦ Ἰουστινιανού⁸.
ἐν τῷ δὲ ἦτο ἢ ὁ ἀρχαῖος ἱστορικὸς Διμήτριος Καρχα-
λιανός α γεγραμῶς περὶ Ἀσίας ἢ Εὐρώπης ἔλασσι δι-
βρία α, ὡς γράζει περὶ αὐτοῦ Διογένης Λαέρτιος⁹.

Μετὰ τῶν Καίλλων ἢ πρὸ τῶν Βυζαντίων ἀναγίρε-
ται ἐπὶ τοῦ Ἀρριανού ἢ Τετρασίας, ὡς αἰχουσα

6. Ἀμμιανὶ Marcellini ἐνδ. ἀν. XXVII, IV, 12.

7. Μέμνωνος fr. XXI ἐπὶ Φωλίου Βιβλίου. (ἐνδ. Becker) σ. 228.

8. Προσαπίου ἐνδ. ἀν. IV, II.

9. Διογένης Λαέρτιος V, 83.

Καλλιπ

3

ἐξήμωνα σταδίου αὐτὸς τῆς τελευταίας, σχῆμα δὲ σχεδόν¹⁰
ἴσχυεν ταύτην πρὸς τὴν «Τύριαν ἄντρα»· ἴσχυον τοῖς
ἀγ' ἐσπέραι ἀνέμοις», ἴσως δὲ εἴνε ἡ παρὰ ἀνέμους
«Τύριαν ἄντρα», ἢ καὶ, κατὰ τὴν ἀγένησιν αὐτοῦ,
ἦτο χωρίον ἐρυθρὸν, χρησιμοποιοῦν ποιεῖ ὡς γαργυράσιον
ὑπὸ τοῦ Ἀνομάχου¹¹.

10. George. Graeci minores ἰδ. τὸν. Τόμ. Α, σ. 329.

11. Ἀνθ. 2. 319

ΑΚΑΔΗΜΙΑ

ΑΘΗΝΩΝ

Δημήτριος Καλλιπ

Πόντος, οὐδὲ τὴν δένιν
ὁ Καλλιπᾶνός συγγραφεὺς Δημήτριος
δοκεῖν διατηρεῖται πρὸς τὸν

Αννὸν
Συλβίου
Χρ. ὡς φέ-
ρεται Περὶ
ἡμερῶν
C. Müller
Geo. 9. 11
T II 224